

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonon sad – Bułgaria) – postępowanie wszczęte przez „DSK Bank” EAD, „FrontEx International” EAD

(Sprawa C-807/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuły 3 i 6 – 8 – Dyrektywa 2008/48/WE – Artykuł 22 – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Badanie z urzędu przez sąd krajowy – Krajowe postępowanie w sprawie nakazu zapłaty]

(2021/C 44/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rayonon sad

Strony w postępowaniu głównym

„DSK Bank” EAD, „FrontEx International” EAD

Sentencja

- 1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie temu, by sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty pominął badanie ewentualnie nieuczciwego charakteru warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem ze względu na trudności praktyczne, takie jak obciążenie owego sądu pracą.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty, powziąwszy przypuszczenie, że wniosek ten opiera się na nieuczciwym warunku zawartym w umowie kredytu konsumenckiego w rozumieniu dyrektywy 93/13, mógł, w braku sprzeciwu ze strony konsumenta, zażądać od wierzyciela dodatkowych informacji w celu zbadania ewentualnie nieuczciwego charakteru owego warunku.
- 3) Artykuł 3 i art. 8 dyrektywy 93/13 w związku z art. 6 i art. 7 te same dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w ramach badania z urzędu ewentualnie nieuczciwego charakteru warunków umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, przeprowadzanego przez sąd krajowy w celu ustalenia, czy między obowiązkami ciężącymi na stronach na podstawie owej umowy zachodzi znacząca nierównowaga, sąd ten może uwzględnić również przepisy krajowe zapewniające konsumentom poziom ochrony wyższy niż ten przewidziany we wspomnianej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p.A. / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

(Sprawa C-835/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Udzielanie koncesji – Dyrektywa 2014/23/UE – Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy – Artykuł 30 – Swoboda określania i organizowania przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający postępowania prowadzącego do wyboru koncesjonariusza – Uregulowania krajowe zabraniające korzystania z finansowania typu „project finance” w stosunku do umów koncesyjnych dotyczących autostrad]

(2021/C 44/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

Przy udziale: Autorità di bacino del Po, Regione Piemonte

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji w związku z art. 30 oraz motywami 5 i 68 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego, zakazującego instytucjom zamawiającym udzielania koncesji autostradowych, które wygasły lub wkrótce wygasną, w drodze procedury finansowania typu „project finance”, określonej w art. 183 decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici (dekretu ustawodawczego nr 50 ustanawiającego kodeks zamówień publicznych) z dnia 18 kwietnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2020 r. – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis / Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-84/20 P) ⁽¹⁾

[Odwwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Obywatelstwo Unii – Poprawa zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się – Rozporządzenie (UE) 2019/1157 – Skarga o stwierdzenie nieważności – Legitymacja procesowa czynna – Brak indywidualnego oddziaływania – Artykuł 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Konieczność reprezentowania strony przez adwokata – Skarżący będący adwokatem, który działał we własnym imieniu podpisując samodzielnie skargę, nie skorzystawszy, w celu reprezentowania go, z usług adwokata będącego podmiotem trzecim względem sporu – Odwołanie oczywiście bezzasadne]

(2021/C 44/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis (przedstawiciel: C. Papatiriou, dikigoros)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Sentencja

- 1) W odniesieniu do Christosa Papatiriou odwołanie zostaje odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) W odniesieniu do Sarantisa Sarantosa, Ioannisa Fotopoulasa, Antoniosa Bousdekisa i Vasileiosa Kokolakisa, Estii Paterikona Meletona oraz Charalampoas Andralisa odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.